

ROVNOVÁHA

ZPRAVODAJ
ASOCIACE
POSKYTOVATELŮ
HOSPICOVÉ
PALIATIVNÍ PÉČE

Číslo 2, ročník 2015

1. dubna 2015

VÁŽENÍ PŘÁTELE,

dnešní číslo Rovnováhy přináší opět řadu zajímavých ohlédnutí. Někdo by možná mohl namítnout, že se ohlížíme až příliš často a zabýváme se pouze tím, co už se stalo. A jsou

vůbec důležité statistiky? Určitě ano. Pokud bychom sečetli doprovázené a ošetřované pacienty ze všech hospiců v ČR od doby jejich vzniku – dostali bychom tisícová čísla. To všechno jsou jednotlivé životy, které byly ušetřeny pobytu za anonymní plentou. Životy s důstojným závěrem... Životy, které byly přirozeně prodlouženy přátelským nebo domácím prostředím. A z bohatých hospicových zkušeností víme, že tito lidé

si váží každého dne navíc, kterého se jim dostane.

A nejsou to pouze statistická ohlédnutí. Ať už je to První česká konference dětské paliativní péče nebo Skype konference... hospicová péče v ČR neustrnula v zajetých kolejkách. Dál se rozvíjí ve prospěch všech, kteří ji potřebují. S touto povzbudivou zprávou vám všem přeji krásné jarní dny.

Jakub Holman,
šéfredaktor

OBSAH:

- Ze života hospiců 1–4
- Domácí hospic Vysočina, o.p.s. 5–6
- Nejslabší ze slabých 7
- Pozvánky 8

ZE ŽIVOTA HOSPICŮ

MOBILNÍ HOSPIC ONDRÁŠEK, O. P. S.

V roce 2014 jsme získali podporu Nadačního fondu Avast z programu Spolu až do konce, díky této podpoře jsme zahájili novou činnost – Centrum vzdělávání Mobilního hospice Ondrášek, o. p. s. (CV MHO).

Posláním CV MHO je vzdělávání odborné veřejnosti v oblasti domácí hospicové péče formou kurzů a stáží, přičemž klademe důraz na hodnotovou kvalitu vzdělávání vycházející z naší dlouholeté praxe.

CV MHO se také zabývá systémem a metodikami vzdělávání vlastních zaměstnanců a dobrovolníků, spravuje hospicovou knihovnu, věnuje se osvě-

tovým aktivitám. Projekt Centra vzdělávání MHO je pilotním projektem, kterým chceme ověřit naše možnosti a schopnosti předávání zkušeností v rámci dalšího vzdělá-

vání zdravotníků, sociálních pracovníků a lékařů. Základní kurzy, které nabízíme v roce 2015, jsou poskytovány zdarma, díky podpoře Nadačního fondu Avast.

Podrobné informace o kurzech a možnostech přihlášení naleznete na našich webových stránkách

www.mhondrasek.cz

v sekci CENTRUM VZDĚLÁVÁNÍ.

Zájemci o absolvování kurzů se mohou obracet na koordinátorku CV MHO:

Bc. Radka Adamcová
e-mail: zdelavani@mhondrasek.cz
Tel.: 601 585 419

UPLYNULÝ ROK HOSPICE DOBRÉHO PASTÝŘE V ČERČANECH

30. prosince vládl v budově Hospice Dobrého Pastýře relativní klid. Jen z kavárny, kde probíhal komorní koncert harfistky Báry Plaché, se ozývala kouzelná melodie a nesla s sebou příslib úspěšného nadcházejícího nového roku.

Rok 2014 se nezadržitelně blížil ke svému závěru. Jaký byl?

Pokračování na str. 2.

Dokončení ze str. 1.

Od ledna 2014 jsme v Hospici Dobrého Pastýře doprovázeli a pečovali o 219 umírajících. Domácí hospic jezdil pomáhat opatrovat 38 pacientů. Zaznamenali jsme velký nárůst zájmu o terénní odlehčovací službu a díky její kvalitě, a tedy i výborným referencím, počet klientů stále přibývá. Precizní péče o pacienty je výsledkem bezvadně fungujícího zdravotnického týmu, jehož kvalita a připravenost je v mnoha ohledech dílem vrchní sestry paní Vlasty Chaloupecké a dvojice staničních sester, paní Mileny Rabiňákové a paní Dagmar Šperlové. Bezvadnou práci v terénu odvádí

zdravotní sestra domácího hospice Naďa Adámková a pracovnice terénní odlehčovací služby Hana Tůmová a Marta Malotínová. Pracují s obrovským nasazením a často nad rámec svých pracovních povinností. Šest let obětavě pracovala v domácím hospicovém týmu také paní Alena Vodičková, která nás během vánočních svátků nečekaně předčasně opustila.

Prostřednictvím péče o naše klienty často vyslechneme jejich jedinečné a mnohdy těžké životní osudy. Režisérovi Tomáši Škrdlantovi se povedlo zachytit posledních sto metrů životního maratónu slovenského architekta a portrétisty Josky Venso-

na, který svůj život uzavřel právě v Hospici Dobrého Pastýře. Dokument „I am like a tiger“ měl premiéru 26. září na ČT 2 a je ke shlédnutí na internetu v archivu České televize.

Novým tématem roku 2014 se pro naši společnost stala dětská paliativní péče, kterou jsme vnímali jako dosud opomíjenou. V listopadu jsme ve spolupráci s ČSPM, ČPS a APHPP úspěšně uspořádali První českou konferenci dětské paliativní péče za účasti zahraničních hostů a přeložili Evropské standardy dětské paliativní péče. Rozpoutali jsme tolik potřebnou diskusi odborné veřejnosti, která, jak věříme, bude motivovat k rozvíjení a systematickému

rozšíření dětské paliativní péče na území naší republiky.

Důležitým počinem loňského roku je otevření dalšího domácího hospice v rámci Středočeského kraje, a to v Hořovicích. Slavnostní otevření proběhlo 15. 12. 2014 v sídle hospice v hořovické Střední odborné škole. Jeho služby začínají využívat nevyléčitelně nemocní a jejich rodiny v okrese Beroun.

Hospic Dobrého Pastýře organizoval několik provedených akcí a významných setkání. Za zmínku určitě stojí návštěva spisovatele Michala Viewegha, který zde představil svou novou knihu „Můj život po životě“, koncerty půvabné harfistky Barbory Plaché a naší dobrovolnice Leony Salákové, pravidelná milá vzpomínková setkání a setkání přátel hospice, v neposlední řadě veřejností oblíbená pouť a Adventní neděle s Betlémským světlem.

V Centru denních služeb se potkávají klienti lůžkového hospice s těmi, kteří sem přicházejí smysluplně strávit svůj den z domácího prostředí. Pravidelně k nám přicházejí pomáhat stážisté a dobrovolníci, v uplynulém roce jich bylo 53. Branami hospice prošlo také 278 účastníků exkurzí.

V uplynulém roce se významně rozšířily i řady našich přívrženců a podporovatelů. Bez Vás, našich dárců, bychom nemohli péči umírajícím plnohodnotně poskytovat. Je Vás zase o trochu více a mnozí jste se stali našimi pravidelnými přispěvateli, členy Kruhu přátel hospice. Všem Vám ze srdce děkujeme.

*Jana Vernerová
TŘI, o.p.s.*

NEJSTE NA TO SAMI

Cedule s označením „Zákaz pohřbívání babiček“ u stavebních výkopů na různých místech Prahy odstartovaly kampaň Nejste na to sami V úterý 10. března 2015 se na šesti místech v Praze objevily u stavebních výkopů cedule s označením Zákaz pohřbívání babiček. Začala tak kampaň Hospice Dobrého Pastýře v Čerčanech Nejste na to sami, která má upozornit na možnost důstojného konce života. Pokud chtějí lidé zůstat se svými blízkými i v posledních momentech života, nejsou na to sami, v Česku už existuje síť domácích i lůžkových hospiců. Jejich mapa je zveřejněna na stránkách kampaně www.nejstenatosami.cz. Kampaň doprovází spot Nepohřbívej babičku zaživa s Jiřím Lábusem.

V úterý 10. března 2015 se na dva dny objevily na šesti různých místech Prahy u stavebních výkopů cedule s označením Zákaz pohřbívání babiček. Začala tak kampaň Hospice Dobrého Pastýře v Čerčanech nazvaná Nejste na to sami. „Většina z nás má traumatický zážitek spojený s odchodem někoho blízkého a se způsobem,

jakým zemřel. Velmi často to bylo v anonymním prostředí zdravotnického nebo sociálního zařízení, kde nejsou respektovány individuální potřeby pacienta.“ říká Jiří Krejčí, ředitel Hospice Dobrého Pastýře a dodává: „Jsme v situaci, kdy tyto zkušenosti nejsou individuálním selháním, ale chybou systému.“ Kampaň Nejste na to sami připomíná, že pokud chtějí lidé zůstat se

svými blízkými i v posledních dnech jejich života, nejsou na to sami, funguje tu síť domácích i lůžkových hospiců. Není tedy nutné „pohřbívat babičku zaživa“. Kompletní seznam hospiců v ČR je zveřejněný na webu kampaně www.nejstenatosami.cz. Tamtéž je také video Nepohřbívej babičku zaživa, ve kterém účinkuje Jiří Lábus.

V Česku je 16 lůžkových a dvě desítky do-

mácích hospiců. Domácí péče o umírajícího člověka může být velmi náročná, ale zároveň je to jedinečný dar, který mu můžeme dát. Při využití domácího hospice dojíždí přímo do bytu speciálně vyškolení pracovníci, kteří nastaví optimální léčbu, zaučí v ošetřování a také zapůjčí potřebné pomůcky. Další možností je lůžkový hospic, ve kterém nemocného ubytují a postarají se o veškeré jeho potřeby. Tým odborníků složený z lékařů, zdravotních sester, sociálních pracovníků, psychologa a spirituálních pracovníků se společně snaží zvládnout bolest a jiné nepříjemné příznaky nevyléčitelného onemocnění a dbá na to, aby zbývající čas nemocný strávil co nejlépe a tak, jak si přeje. Do hospice je možné kdykoliv přijít na návštěvu nebo tam několik dní s nemocným zůstat. Služby domácích i lůžkových hospiců jsou zpoplatněny, obvykle paušální částkou mezi 200–500 Kč za den, v závislosti na lokalitě nebo výši příjmu nemocného.

Věra Ziková
mediální koordinátor
TŘI, o. p. s.

DOMÁCÍ HOSPIC DUHA, O. P. S.

Časový odstup šesti let od založení Domácího hospice Duha nabízí vhodnou příležitost k ohlédnutí zpět. Malá skupina nadšenců, kteří si dali za cíl dnem 25. 3. 2009 zajistit domácí paliativní péči pro pacienty v závěrečném období života v regionu Královéhradeckého kraje a jejich první společné zkušenos-

ti, položila základ k široké debatě o osud těchto pacientů, o jedinečnosti lidské bytosti a její svobodě, o lidských právech, solidaritě a zodpovědnosti.

Toto malé společenství vydává svou službou a také trvalým nasazením boje za ochranu života v jeho přirozeném konci svědectví, že když

se chce, tak to jde. Na druhé straně je na nás kladena obrovská zodpovědnost, a to v situacích, v kterých není vždy lehké se zorientovat, zvláště když je tato služba vystavena jistému nepochopení z řad některých institucí nebo jednotlivců.

Pokračování na str. 2.

Dokončení ze str. 1.

Nicméně hluboká přátelství, která navazujeme s nemocnými a jejich rodinami, jsou pro nás velkým obdarováním a hnací silou jít dál. Vždyť každý z nás když se dozví, že má smrtelnou chorobu a má před sebou jen krátkou dobu života, větší na věci, po který touží, v tomto okamžiku odpadne. Člověk stojí v drsné realitě smrti a v několika minutách se jeho život změní. Plány a projekty se rozplynou před očima.

Láska a pokora našich nemocných, které jsme doprovázeli a doprovázíme dál, nás otevírá a získává.

Zatímco nespravedlnost a bezpráví, které na cestě zajištění hospicové péče také zažíváme, nás provokují k rozhodnému a pevnému postupu. Také uvnitř Duhy dospíváme ke stále konkrétnější jednotě a hlubokému společenství mezi námi. Tento fakt nás spojuje s dalšími domácími hospici, které stojí na počátku svých snah. Snažíme se o ducha přátelství mezi námi a neklademe si za cíl debatu o tématech, které nás rozdělují, ale jdeme cestou vzájemného pochopení a konkrétní pomoci. Přátelé, kteří nás navštěvují, jsou osloveni jednoduchým prostředím svobody, cítí, že mohou spontán-

ně vyslovit to, co mají v hloubi své duše.

Dnešní člověk je zasažen, když naslouchá svědkům, kteří něco dokazují činy, než učitelům, kteří to vykládají slovy. V hospici často debatujeme se širokou laickou veřejností při pořádání kurzů pro pečující nad otázkami zajištění péče o své blízké. Se studenty se často zamýšlíme nad otázkou euthanasie, nabídkou a dostupností paliativní péče. Tyto debaty a zájem, nám přinášejí hlubokou radost a naději.

K zajištění tohoto druhu služby je nutná především vytrvalost a zachování linie pravdy. Na této cestě jdeme společně s ostatními, jsou to především naši drazí nemocní, jejich rodiny, zaměstnanci, přátelé, podporovatelé, dárci, dobrovolníci. A to nás vede k tomu, abychom se dál nasazovali pro ty, kteří trpí a abychom se v bezútešném období nesmiřovali s tím, že se nedá nic dělat. Každý z nás se prostřednictvím služby pro druhé rozvíjí, láska k člověku vede k otevřenosti, ke spolupráci, k solidaritě. A k lásce patří určité nasazení pro druhé a schopnost oběti.

Děkujeme všem, kteří se společně s námi snaží zmírnit lidské utrpení. Děkujeme všem, kteří se zapojujete do dobrovolnických aktivit Domácího hospice Duha. Děkujeme také všem sponzorům za jejich šlechtnost a velkorysost.

*Za tým Domácího hospice Duha
v Hořicích, Jana Sieberová*

SKYPE KONFERENCE

Domácí hospic Duha v Hořicích uspořádal první Skype konferenci se zástupci domácích hospiců z Rychnova n/K, Třeboně, Telče, Lysé n/L, Břeclavi, Tišnova a Hořic. Protože nás na hospicové cestě potkávají radosti, ale i bolesti a víme, že není dobré postupovat individuálně, ale společně s ostatními, rozhodli jsme se využít vzhledem

ke vzdálenosti dostupné komunikační prostředky. Všichni pracujeme na nelehkém úkolu v naší společnosti. Snažíme se postavit hospicovou péči na úroveň ostatních zdravotnických oborů, zajistit její dostupnost a kvalitu, věnovat se trvalému rozvoji tohoto druhu péče a hledáme cesty s ostatními poskytovateli zdravotnické péče.

Sdílení, naslouchání, zájem o starosti druhých, je důležitý postoj v lidském srdci a zesiluje podstatu hospicové péče. Je potřeba se také osvobodit od strachu a nebát se ve vhodném okamžiku ozvat a říci slovo. Prakticky všichni víme, že bez osobního nasazení, není možné domácí hospic zbudovat. Pokud jsme ale ochotni

přinášet oběti z lásky k nemocným a umírajícím, pak se tu objeví jasná a pevná východiska pro účinné řešení problémů, se kterými se setkáváme.

Zkušenost nám ukazuje, že když se trvale snažíme v hospicovém hnutí o jednotu, jsme-li v kontaktu a pomáháme si, jsme silní a schopní skutečně nadále ctít a chránit život. JS

HISTORIE | SOUČASNOST DOMÁČÍHO HOSPICIU VYSOČINA

Začátkem roku 2000, tedy skoro přesně před 15 lety bylo založeno občanské sdružení Hospicové hnutí, o.s. a pod tímto názvem sdružení fungovalo až do září roku 2013. Tehdy byla zakončena nezbytná transformace, která kromě změny právní formy na obecně prospěšnou společnost přinesla i obměnu názvu na Domácí hospic Vysočina, o.p.s.. Tím ale výčet výrazných změn končí a to hlavní, tedy předmět činnosti se nezměnil a na prvním místě tak už po uvedených 15 let stojí domácí hospicová péče. Průkopnické, přípravné a převážně dobrovolnické práce trvaly až do roku 2005, kdy byly postupně se formujícím týmem poskytnuty první domácí hospicové péče. Úspěch tohoto střediska a zájem o jeho služby vedl tehdejší předsednictvo k rozhodnutí, zřídit další středisko v Jihlavě. A skutečně se tomu tak stalo v roce 2008 a k 1. 7. tak zahájilo činnost naše druhé středisko hospicové péče. Už byly zmíněny dobrovolnické počátky práce tehdejších zakladatelů a je nutno dodat, že dobrovolnictví je takřka nedílnou součástí organizace a konkrétně obou středisek dodnes. Těžko už bychom dopočítávali jejich skutečný počet, ale určitě by byl vyšší než 100 a v současné době jich s námi spolupracuje 35. Nejsou sice zapojeni přímo do hospicové péče, ale jejich práce se seniory v pěti sociálních a zdravotnických zařízeních je určitě neméně prospěšná a důležitá. Dalším důležitým

Zaměstnanci DHV u Nového Města na Moravě

mezníkem byl rok 2010, kdy došlo k 1.1. k významné změně a doplnění námi poskytovaných služeb. Méně významné změny byly provedeny i během následujících let a tak se formovala struktura hlavních i doplňkových činností do současného stavu:

■ **Domácí hospicová péče** – kterou ve shodě s ostatními jejími poskytovateli definujeme jako sociální a zdravotní péči o umírající klienty v jejich domácím prostředí s cílem odlehčení fyzické i psychické zátěže rodiny, která se doma o terminálně nemocného pacienta stará.

První tři reprezentatky pracoviště ve Velkém Meziříčí

nout jim čas na odpočinek.

■ **Domácí zdravotní péče** – víceméně výjimečně poskytovaná služba pro ty, které neodradí, že na rozdíl od jiných jejich poskytovatelů je ta naše placená.

■ **Dobrovolnický program** – v rámci něho dobrovolníci navštěvují Dům klidného stáří ve Žďáru n/S, Domov pro seniory na Mitrově a v Lesnově a oddělení dlouhodobě nemocných v novoměstské i jihlavské nemocnici.

■ **Půjčovna zdravotnických pomůcek** – především pro naše hospicové klienty jsou určeny polohovací lůžka, antidekubitní matrace, oxygenátory, infuzní pumpy, injekční dávkovače, vozíky a další pomůcky.

A protože jsme místo jednoho výročí napočítali hned tři, věřím, že mne to opravňuje vyslovit i tři přání: ať se všichni brzy dočkáme stále chybějícího zakončení domácí hospicové péče do sociálně zdravotní legislativy, ať je výsledkem našich snah pokrytí potřeb všech zájemců o domácí hospicovou péči, ale hlavně ať jsme všichni zdraví.

Ted' však už předávám pomyslné pero Vojtěchovi Zikmundovi, vedoucímu našeho novoměstského střediska. Příležitost se na vás obrátit však dostává z jiného důvodu. Je jedním ze zakladatelů původního občanského sdružení a shodou okolností je i v pěti zakladatelů současné obecně prospěšné společnosti. Věřím, že vás jeho vzpomínky zaujmou.

Ing. Petr Havlíček

JAK A PROČ VZNIKL DOMÁCÍ HOSPIC VYSOČINA

Při příležitosti oslav významných jubileí založení organizace je dobré si připomínat i dobu jejího vzniku, protože v tom čase se formovaly kořeny, na které se postupem času nabalovaly nové prvky, které nyní představují současnost organizace.

Na přelomu let 1999 a 2000 se v Novém Městě na Moravě začala scházet skupina čtyř lidí (dva lékaři, jedna zdravotní sestra a jeden pracovník v sociálních službách), které spojovala myšlenka poskytování hospicové péče v oblasti Novoměstska. Žádný z nich dosud neměl přímou zkušenost s touto službou, oslovovali proto další zájemce, pořádali debaťní kroužky a posouvali se krok za krokem dál. Jako odrazový můstek pro další postup bylo ukotvení hospicové myšlenky ve stanovách nově založeného občanského sdružení

Hospicové hnutí – Vysočina. Zaregistrování stanov a tím i oficiální vznik organizace nese datum 17. leden 2000.

Prvními aktivitami bylo zviditelnění nového občanského sdružení před veřejností a získávání nových členů, kteří přinášeli nové pohledy a možnosti dalšího působení navenek. Novoměstskou veřejnost jsme poprvé oslovili zorganizováním přednášky zakladatelky hospicové péče v České republice MUDr. Marie Svatošové v Novoměstském Kulturním domě. Mile nás tehdy překvapila veliká účast a zájem posluchačů.

O záměrech Hospicového hnutí – Vysočina, o.s. jsme informovali i tehdejší vedení města. Uskutečnili jsme společnou exkurzi do hospice v Červeném Kostelci a přivezli jsme si mnoho cenných informací a námětů. Tyto informace a následné rozhovory s kompetentními pracov-

níky tehdejšího Ministerstva zdravotnictví ČR nás posunuly dále v tom, že jsme přestali uvažovat o možnosti výstavby lůžkového hospice. Tehdejší spádovost pro náš region zastupoval nový hospic v Rajhradě.

V roce 2002 tehdejší evangelický farář v Novém Městě na Moravě pan Daniel Ženatý pro členy Hospicového hnutí – Vysočina, o.s. zprostředkoval setkání se skupinou lidí z německého města Reutlingen. Ti ve svém městě provozovali hospicovou péči formou dobrovolnických návštěv v jedné místní nemocnici a v domácím prostředí nevyлéčitelně nemocných. Odtud pramenila myšlenka za zřízení domácí hospicové péče.

V roce 2003 bylo zřízeno místo pro prvního zaměstnance občanského sdružení. Ten vypracovával nové projekty, jak povznést a realizovat myšlenku hospicové péče.

Brzy po té byla přijata další zaměstnankyně, která již začala prakticky budovat strukturu hospicové péče na Novoměstsku. Vedle této činnosti byla vytvořena i skupina dobrovolníků. První přijímací organizací pro dobrovolníky HHV byl Domov pro seniory Mitrov. Pro dobrovolníky bylo motivem poznat svět seniorů, jejich potřeby a jejich nazírání na život. A vedle toho seniorům jejich život návštěvami zpřijemnit. Po dobrých zkušenostech z návštěv dobrovolníků na Mitrov se vedení sdružení dohodlo na dobrovolnických návštěvách s vedením Léčebny dlouhodobě nemocných na Buchtově kopci. Umístění Léčebny v samém středu Žďárských vrchů je krásné, ale pro mnohé rodinné členy pacientů těžce dostupné a tím velké množství pacientů zůstávalo bez návštěv svých blízkých. Tyto pacienty navštěvovali naši dobrovolníci.

Z dobrého poznání prostředí v Léčebně dlouhodobě nemocných a po rozhovorech s odbornými konzultanty vznikl projekt na zřízení Rodinného pokoje, pokoje s hospicovou péčí v těchto prostorách. Ten byl slavnostně otevřen v prosinci 2005.

Takto byly vytvořeny podmínky pro další poskytování služeb protřednictvím Hospicového hnutí – Vysočina, o.s. a pro další rozvoj této organizace.

*Vojtěch Zikmund,
vedoucí střediska
v Novém Městě
na Moravě*

NEJSLABŠÍ ZE SLABÝCH

Života běh mi dal hezké a smysluplné povolání. Přes deset let se pohybuji v hospicovém prostředí a snažím se pomáhat nejslabším ze slabých, nejkřehčím z křehkých – umírajícím.

Hospicová myšlenka se ujala před 20 lety zbudováním prvního hospice v roce 1995 v Červeném Kostelci. Dnes jich je v ČR 17. Po dvaceti letech však každoročně na hraně ekonomického života a smrti. Úhrada ze zdravotního pojištění na hospicové lůžko dle vyhlášky je nižší, než na pacienta ležícího na LDN. To vše tváří v tvář tomu, že hospice musejí dle legislativy mít cca dvojnásobný počet personálu (de facto ještě více) a i farmakologické náklady jsou vyšší atd. atd. Hospicová péče poskytuje kvalitnější a náročnější péči, než v LDN (dokládá to Pilotní průzkum na toto téma z října 2014, již si nechalo zpracovat samo ministerstvo zdravotnictví). Přesto situace v LDNkách je, jaká je... Čest výjimkám. Situace dospěla tak daleko, že hospicové nářky způsobily úvahy na ministerstvu práce a sociálních věcí, že si je tento resort vezme pod svá legislativní křídla a vyváže hospice z resortu zdravotnictví. Na jedné straně jistě vstřícná snaha, na druhé vychýlení misky vah nevyváženým směrem na druhý pól péče. Pokud by se toto stalo, budou hospice trpět opět, jen v obráceném gardu. Po 20 letech už by to chtělo trochu odvahy a dělat s věcí konečně něco rozumného. Totiž explicitně přiznat hospicům statut zdravotně sociálního zařízení novým zákonem o zdravotně sociální péči. Není možné si umírající křehké pacienty přehazovat jak horký brambor mezi oběma budovami na pražském Palackého náměstí další čtvrtstoletí.

Tímto nepřihřívám polívčičku pouze hospicům. Jsem přesvědčen, že zákon o dlouhodobé péči by měl reflektovat přetrvávající zkostna-

telost. Tj. když naše legislativa vidí člověka křečovitě – buď výhradně optikou zdravotnickou (pacient), nebo výhradně sociální (klient, uživatel). Nic mezi tím.

Není nikomu divné, že v ČR existují zdravotně-sociální fakulty, zdravotně-sociální odbory krajských úřadů, zdravotně-sociální plány měst a obcí, ale zákon přitom nic takového v praxi nezná?

Neoddělitelnou zdravotní a sociální péči potřebují:

1. **terminálně nemocní** pacienti s infaustní prognózou v hospicích (zdravotnická zařízení)
2. **alzheimerici** v domovech se zvláštním režimem (sociální zařízení) – vždyť jsou to zároveň těžce nemocní lidé!
3. lidé s pokročilým **neurologickým onemocněním** (roztroušená skleróza, parkinsonova choroba, ALS, transversální léze míšni, spinální svalová dystrofie aj.) – tato zařízení prakticky neexistují a (ne)péče o takto nemocné je nesyntémově zoufalá

Tito nebožáci mají jedno společné – nikdo je nechce! Pro zdravotnická zařízení jsou nelukrativní, protože pojišťovny dlouhodobou péči o ně odmítají hradit. Sociální zařízení také ne, protože jsou pro možnosti jejich péče příliš náročné.

Po neblahých zkušenostech čtvrtstoletého porevolučního vývoje, kdy ani jeden resort (MPSV či MZČR) není dlouhodobě schopen tuto problematiku na pomezí zdravotnictví a sociálních služeb vyřešit, je snad už konečně čas těmto objektivně trpícím lidem (a jejich rodinám) pomoci. K tomu není potřeba navyšovat finanční prostředky. Natolik situaci znám z praxe. Stačí jen odvaha ke změně.

Řešením je explicitně definovat zdravotně-sociální péči samostatným zákonem. Tj. paralelně vedle Zákona o zdravotních službách č. 372/2011 Sb. a Zákona o sociálních službách č. 108/2006 Sb. postulovat zcela nový Zákon o zdravotně sociálních službách (zákon o dlouhodobé péči?). Není možné to nadále pytlíkovat tak, že se bude spoléhat na úhradovou vyhlášku, která tu a tam přihodí nějakou korunu tomu, kdo má momentálně největší vyděračský potenciál, nebo spoléhat, zda budou v dané chvíli ochotnější představitelé MPSV či na MZČR. Nejpozději po dalších volbách se to vždy změnilo...

Na závěr douška osobní. Psaní obdobného znění jsem zaslal několika našim vrcholným politikům. A požádal je, aby pohlédli na tuto problematiku sub specie aeternitatis. Jednou se budeme na konci svých životů zpovídat z toho, co jsme udělat mohli, ale neudělali. Myslím, že Pána Boha, Osud, či naše svědomí nebude v ten moment trápit, zda-li prosadili DPH ve výši 21 či 20 procent, nebo 100 kilometrů nových dálnic. Myslím, že se budeme zpovídat z toho, co bylo opravdu důležité. Co pomohlo nejslabším ze slabých.

Tady mají jednu z velkých příležitostí. Kdo jiný, než oni? Kdy jindy, než teď? To ostatní už mají – nás, lidi z branže připravené jim pomoci.

*PhDr. Robert Huneš, ředitel
Hospice sv. Jana N. Neumanna
v Prachaticích*

POZVÁNKY

■ DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ V HOSPICI SV. LAZARA

Datum:
15. dubna 2015
Místo konání:
Plzeň

Ve středu 15. dubna 2015 vás Hospic sv. Lazara v Plzni srdečně zve na Den otevřených dveří. Mezi 10 a 17 hodinou si můžete prohlédnout prostory hospice a zeptat se na vše, co vás zajímá.

■ X. DEN PALIATIVNÍ HOSPICOVÉ PÉČE ANEB „HOSPICOVÉ MALIČKOSTI“

Datum:
18. dubna 2015
Místo konání:
Městské divadlo Prachatice

Vzdělávací akce je pořádána dle Stavovského předpisu ČLK č. 16 a pro lékaře ohodnocena 5 kredity.

Tato akce je také zařazena do systému vzdělávání nelékařských zdravotnických profesí s ohodnocením 4 kreditů. Registrační poplatek činí **500 Kč** a zahrnuje účast na přednáškách, malé občerstvení a oběd.

■ KONFERENCE PALIATIVNÍ MEDICÍNY

Datum:
14. května 2015
Místo konání:
Trutnov

Hospic Anežky České v Červeném Kostelci si vás dovoluje pozvat na konferenci paliativní medicíny ve čtvrtek 14. května 2015 v Národním domě v Trutnově pod záštitou České společnosti paliativní medicíny ČLS JEP.

■ PRACHATICKÁ HOSPICOVÁ DESÍTKA 2015

Datum:
16. května 2015

Místo konání: Prachatice

6. ročník benefičního běžeckého závodu na 10 km pro všechny milovníky i odpůrce běhu.

■ RÁMY PRO HOSPIC

Datum:
11. června 2015
Místo konání:
Litoměřice

Projekt je tentokrát zaměřen na výtvarné zpracování obrazových rámců, které budou nabídnuty v dobročinné aukci 11. června 2015 v 17 hodin v sále gotického hradu Litoměřice.

■ ODBORNÁ KONFERENCE K 10. VÝROČÍ OTEVŘENÍ HOSPICE V MOSTĚ

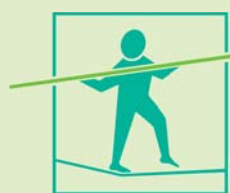
Datum:
12. června 2015
Místo konání: Most
Účastnický poplatek: 600 Kč

Vás srdečně zve na odbornou ošetrovatelskou konferenci HOSPIC V NÁS, k 10. výročí otevření našeho zařízení.

V ceně poplatku je zahrnuta účast na konferenci, občerstvení v průběhu konference, oběd, soutěž o 3 kosmetické balíčky, společenský večer s rautem a hudební skupinou PROMILE.

Přehled akcí členů a partnerů APHPP najdete v Kalendáři akcí na

www.asociacehospicu.cz

**ASOCIACE
POSKYTOVATELŮ
HOSPICOVÉ
PALIATIVNÍ PÉČE**

Karlovo náměstí 317/5, Praha 2, 128 01

www.asociacehospicu.cz

PODĚKOVÁNÍ PODPOROVATELŮM.

Zpravodaj Rovnováha byl vytištěn na náklady MMR v nákladu 400 ks.

Rovnováha – zpravodaj Asociace poskytovatelů hospicové paliativní péče
Vyšlo: 1. dubna 2015.
Zpravodaj je neprodejný.

Registrace:
MV ČR: 29. 6. 2005, VS/1-1/61268/05-R.

Podpořit činnost APHPP můžete na č. ú.:
198481152/0300

Uzávěrka příštího čísla je 20. května 2015